

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/18/2018
Identifikačné číslo spisu:	3110222879
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3110222879.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcov 1/ F. H., bývajúceho v G., T., 2/ K. H., bývajúcej v G., T., zastúpených JUDr. Alžbetou Čalfovou, advokátkou so sídlom vo Vysokých Tatrách, Tatranská Lesná 10, proti žalovanému Z. P., podnikajúcemu pod obchodným menom Z., so sídlom vo I., V., IČO: XX XXX XXX, zastúpenému JUDr. Milenou Štaudnerovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, o zaplatenie zmluvnej pokuty a náhrady škody s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 11C/371/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. júna 2017 sp. zn. 19Co/436/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 8. júna 2016 č. k. 11C/371/2010-504, ktorým tento zamietol návrh žalovaného na zabezpečenie dôkazu.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) uznesenie odvolacieho súdu zmenil a nariadil zabezpečenie dôkazu, alternatívne rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobcovia právo vyjadriť sa k dovolaniu žalovaného nevyužili.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, zastúpenou advokátom, sa zaoberal jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).
6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
7. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.
8. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti.
9. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa atribút rozhodnutia vo veci samej, alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a dospel k záveru, že v danom prípade uvedené podmienky rozhodnutie odvolacieho súdu nespĺňa.
10. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh žalovaného na zabezpečenie dôkazu, a to uložiť žalobcom povinnosť, aby umožnili jemu a ním prizvaným odborníkom obhliadku nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX nachádzajúcej sa v k. ú. S. prac. č. XXX/XX, parc. č. XXX/XX za účelom vykonania dôkazu znalcom v príslušnom odbore. Povaha takéhoto žalobcami navrhovaného neodkladného opatrenia neumožňuje záver, že by rozhodnutie o ňom prijaté odvolacím súdom bolo rozhodnutím vo veci samej. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu nemožno považovať ani za rozhodnutie, ktorým sa konanie procesne, bez meritórneho prejednania veci, končí. Dovolanie dovolateľa nie je preto v zmysle § 420 C. s. p. prípustné.
11. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.
12. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, lebo konanie nie je doteraz skončené. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p., ktoré sa v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. primerane použije aj na dovolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho alebo dovolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Rovnako ako dovolací súd nerozhoduje o trovách dovolacieho konania v prípade, ak zruší rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne aj rozhodnutie prvoinštančného súdu) a vec vracia na ďalšie konanie (§ 453 ods. 3 C. s. p.), tak nerozhoduje o trovách dovolacieho konania ani v prípade, ak dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí tak, ako tomu je v danom prípade (a ak konanie nebolo už skôr skončené). O trovách dovolacieho konania preto rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o uplatnenom nároku.
13. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.